

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den frist, der er fastsat i direktivet for at efterkomme dette. Denne frist udløb den 31. december 1995, uden at Irland havde vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det direktiv, der henvises til i Kommissionens påstande.

(¹) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20.

Sag anlagt den 22. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-432/97)

(98/C 55/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1997 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og Dr. Andreas Buschmann, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og artikel 28a, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (¹) med senere ændringer, idet den har fritaget transaktioner vedrørende guldbarrer, guldmønter, der betragtes som lovligt betalingsmiddel, uforarbejdet guld samt formidling af disse transaktioner for merværdiafgift
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Bestemmelsen om afgiftsfritagelse i § 4, nr. 8, litra K), i loven om omsætningsafgift, som Forbundsrepublikken har indført med virkning fra den 1. januar 1993, har ingen hjemmel i sjette direktiv.

Kommissionen er opmærksom på, at overgangsordningen i det sjette direktivs artikel 28, stk. 3, litra b) (sammenholdt med bilag F, nr. 26), og de forskellige regler om afgifter på guld i visse medlemsstater fører til konkurrencefordrejninger. Kommissionen forelagde derfor allerede den 28. oktober 1992 et direktivforslag om anvendelse af en særlig ordning for guld, hvorefter transaktioner vedrørende såkaldt investeringsguld generelt skal være afgiftsfritaget, og de nævnte overgangsbestemmelser skal afskaffes. Rådet har imidlertid til dato ikke udstedt et direktiv af dette indhold. I denne forbindelse er det dog i nærværende sag ikke et spørgsmål, om den omtvistede afgiftsfritagelse har været nødvendig for at beskytte det tyske guldmarked, hvorimod det afgørende er, at denne afgiftsfritagelse er et middel, der ikke har hjemmel i sjette direktiv, og som bruges til at forhindre, at eksisterende konkurrencefordrejninger får virkninger på det indenlandske marked.

Forbundsrepublikken Tyskland støtter endelig uden føje ret på Rådets og Kommissionens protokollaterklæring vedrørende artikel 1, nr. 1, litra e), i Rådets direktiv 92/77/EØF om indbyrdes tilnærmelse af momsstatserne. Denne erklæring skal ses i sammenhæng med den bestemmelse, som den vedrører, nemlig artikel 12, stk. 3, litra e), i sjette direktiv. I henhold til tredje og fjerde punktum i denne bestemmelse træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe svig på området for afgifter på guld (navnlig ved en ordning, hvorefter køber — med fradragsret — erlægger afgiften). Bestemmelsen giver ingen støtte for, at medlemsstaterne har en videre bemyndigelse. Efter Domstolens praksis kan en protokollaterklæring imidlertid ikke benyttes med henblik på fortolkningen af en fællesskabsbestemmelse, når erklæringens indhold overhovedet ikke omhandles af bestemmelsen og følgelig er uden retlig betydning.

(¹) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Appel iværksat den 22. december 1997 af IPK München GmbH til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-331/94, IPK München GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-433/97 P)

(98/C 55/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1997 iværksat appel af IPK München GmbH ved advokat Dr. Hans Joachim Priess, Place des Barricades 13, B-1000 Bruxelles, til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-331/94, IPK München GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.